

KOLIKO JE MAGELLIJU NEDOSTAJAO SPLIT, TOLIKO JE I SPLITU NEDOSTAJAO MAGELLI

Jasna poruka: Muškarci bez seksa i nema ratovanja

ZDESLAV ČOTIĆ I PETRA KOVAČIĆ BOTIĆ Cijela je predstava izgrađena na sukobu muškog i ženskog počela, kako u životu tako i u ratu, a glumci odrađuju sjajan posao

Maja Pejšković Kačanski

Karizmatičnom redatelju Paolu Magelliju protekla dva desetljeća, priznao je, nedostajao je Split. Ali i Splitu je nedostajao Magelli. Kao što se pamti njegovih desetak vrhunskih režija iz prošlog stoljeća, tako će se pamtiti i izvrsna "LizistRATa", koju je kao jedinu dramsku premijeru na 68. Splitskom ljetu postavio na Meštrovićevu kašteletu.

I kiša i vjetar 'igraju' za Magellija

Sve je te premijerne večeri bilo u Magellijevu stilu: jak vjetar, kiša, duga, pljusak, crvenkasto-crno nebo, iščekivanje, nestrpljenje, stres za autorski tim i glumce, neodustajanje, brisanje, sušenje poda i tribina... A zatim sat i 45 minuta čistog užitka i fantastične predstave u kojoj je sve besprijekorno funkcioniralo, uz snažnu i jasnu poruku o potpunoj besmislenosti i apsurdnosti ratovanja. U sjajnoj dramaturgiji i adaptaciji Željke Udovičić Pleštine, uz suradnju umjetničke koordinatore Marine Vujčić, autori su dramatičnim presjekom događaja, od antičke Grčke do današnjih dana, na našem kontinentu opet ratnih zbivanja, tematski povezali Aristofana, Homera, Predraga Lucića i Matu Matišića. Predstava je to koju će svatko doživjeti na svoj način, ali jako se sviđala splitskoj pu-

blici, koja ju je ispratila ovacijama. Magellijeva "LizistRATa" puna je metafora i simbola, a svojevrsan prolog komadu je Aristofanova komedija s vrlo lascivnom pričom iz koje se suptilno prelazi u dramatične Homerove prikaze ratnih stradanja. Isprepliću se s tim stihovi Lucijeve antiratne poezije i gorka satira, a sve "završava" Matišićevim ironičnim prizorom "Generala", čime je povezana prošlost sa sadašnjošću.

Poznati redatelj uoči premijere naglašavao je važnost zajedništva dramskog ansambla, na čemu je inzistirao i u čemu je savršeno uspio.

– Vi ste fenomenalan ansambl, pred vama je izvrsna budućnost, dobri ljudi trebali bi s vama raditi – kazao je Paolo Magelli splitskim glumcima nakon premijere vidno zadovoljan onim što su srčano i energično pokazali.

A, pokazali su, poglavito ženski dio, tehničku savršenost, sjajnu dikciju, umijeće glume, pjevanja, plesanja, recitiranja, potpuno sjedinjenje s likom, besprijekoran korski, ali i solistički nastup. Fascinantna je podjela uloga. Naslovnu ulogu "LizistRATe" uvjerljivo i dojmljivo tumačila je Petra Kovačić Botić, dok je Nives Ivanković igrajući Kaloniku, ženu u pravom smislu te riječi, punu tragike i komike istovremeno, pokazala da je uistinu velika glumica, umjetnica kojoj vrijeme donosi

samo dobro. Monika Vuco Carev, Katarina Romac i Anastasija Jankovska odlično su utjelovile likove različitih žena (od plodne majke preko ratoborne "žesticije" do koketne sponzoruše), a Andrea Mladinić i Ana Marija Veselčić likove prostitutki koje u načelu ipak pošteno zarađuju novac. Premda potpuno različite i s oprečnim životnim ciljevima, te žene ujedinjuje antiratna ideja. Odlučne da muževima, ali i ljubavnicima uskrate spolne odnose i s manтром "nećete nas ni je... ni za...", suprotstavljaju se svojim muškarčinama, tobože velikim ratnicima i junacima, no u suštini nedozrelim slabijima. Te "velike" ratnike i generale tumače Marijan Nejašmić Banić, Zdeslav Čotić, Luka Čerjan i Stipe Radoja, a čitav ansambl pokazao je nevjerojatnu energiju, ekspresivnost i sinkronizaciju. Zadivljujući scenski pokret, od senzualno-zavodničkog izvijanja i plesa ženskog dijela ansambla do groteskno šepajućeg hoda ratnih heroja koji izaziva podsmijeh, potpisu-

Nives Ivanković igra ženu u pravom smislu te riječi, punu komike i tragike, dokazujući pri tome da joj godine donose samo dobro

je sam redatelj Magelli. Genijalna je scena seksualne predigre Nives Ivanković i Zdeslava Čotića, koji bi "kao pravi muškarac" život dao samo za miris ženskih gaćica.

Žene ipak znaju najbolje

Cijelu predstavu prati savršeno skladana glazba Ivanke Mazurkijević i Damira Martinovića Mrle, dok je ton oblikovao Tomislav Luetić. Do detalja pogodeni, za žene isključivo crni, zapravo minimalistički kostimi Marine Čopo apsolutno su u funkciji predstave: satenske i od laganog trikoa ženstvene dekoltirane haljine s prorezima, romantična čipka, zanosne samostojeće čarape, koketni šešir, kombinezon i lagane crne polučizmice. Primjereno za pametne, jake, odlučne i beskompromisne žene koje se bore protiv rata. Kako znaju i umiju. A, znaju najbolje!

Za fantastičan dojam predstave zaslužan je i scenograf Miljenko Sekulić. Pametno je i u cijelosti iskoristio arhitekturu Meštrovićeva kašteleta, nadasve polovinu predivnog kamenog zdanja s bunarom. Nenametljivo, a izvrsno i funkcionalno. Upotrijebio je borove, kamen i stupove koji se uklapaju u prošlost, ali i sadašnjost. Vjerojatno i u budućnost, jer tko da vjeruje u moć žena... Magellijeva "LizistRATa" morala bi igrati godinama. Ona to jednostavno zaslužuje!